

нало адреса и го върнало отново на раздавача, като заявило, че нѣма пари да заплати за превоза на писмото.

Въ това време въ Англия се вземало отъ този, до когото е адресирано писмото, по единъ шилингъ (около 34 лева днешни или 1'25 лева златни).

Ролендъ Гиль, като узналъ отъ слугинята, че писмото е отъ нейния годеникъ въ Лондонъ, предложилъ да заплати на раздавача таксата, но момичето силно се възпротивило на това. Когато раздавачътъ си отишълъ съ писмото, момичето си признало на Гилъ, че понеже тя и годеникътъ ѝ сж бедни хора и не могатъ да плащатъ по толкова пари за едно писмо, то се условили да си изпращатъ поздравъ и да си съобщаватъ, че сж живо и здраво чрезъ особенъ малъкъ знакъ на плика. Щомъ видятъ този знакъ, тѣ връщатъ неразпечатано писмото на раздавача, безъ да плащатъ за него.

Като чулъ тази изповѣдь, Ролендъ Гиль се замислилъ, какъ да се намали таксата на писмата, за да могатъ и беднитѣ хора да си служатъ съ пощата. Той разработилъ проектъ за една пощенска реформа и го внесълъ въ камарата въ 1840. година. Камарата одобрила проекта. Споредъ новия законъ таксата за едно писмо станала единъ пени (около 10 стотинки златни или 2'70 лева днешни).

Благодарение на тази реформа количеството на писмата въ Англия се увеличило тѣй много, че въпрѣки намалението на таксата, доходътъ на пощата се увеличилъ. Но събирането таксата на толкова много писма създавало голѣми трудности и разходи. Затова Ролендъ Гиль, който въ 1842. г. билъ назначенъ за главенъ директоръ на пощитѣ, въвелъ особени винетки, съ образа на кралицата, които се продавали по 1 пени по всички пощи. Който искалъ да изпрати писмо, залепвалъ на плика подобна винетка, въ удостовѣрение на това, че таксата на писмото е вече платена. Тѣй били въведени пощенскитѣ марки.

Това нововедение увеличило още повече количеството на писмата и тази реформа била скоро възприета и отъ другитѣ държави. Така, въ 1849. г. пощенскитѣ марки били въведени въ Франция, а въ 1850. г. — въ Германия.

Днесъ пощенски марки сжществуватъ въ всѣка страна. Всѣка държава при това дава на маркитѣ си свой особенъ характеръ.

Въ нѣкои страни се наброяватъ десетки видове пощенски марки. Така, въ Дания има около 75 различни видове марки, а въ Испания още повече.